Ч. 117. Четвер 9 червня (27 мая) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буджетової комісиї. — По виборах на Угорщині. — Виборча реформа у Франциї.

Вчера радила буджетова комісия над буджетом міністерства скарбу. В дискусиї над тим буджетом вніс пос. Дияманд резолюциї: в справі заведеня купецкої бухгальтериї у всіх державних підприємствах і предкладаня білянсів і рахункових замкнень, дальше в справі предложеня буджету за р. 1911 перед кінцем вересня 1910 р., вкінци в справі внесеня закона, аби стан касових запасів підлягав подібній контроли, як контроля довгів державних і аби о стані тих запасів предкладано кождого року справоздане раді державній.

П. Романчук виступив против обмеженя побору сировиці від початку сего року в гірских околицях Галичини, що є получене зі шкодою для годівлі худоби, яку тепер супротив заключеня торговельного договору з Румунією належало би підпирати.

П. Міністер скарбу др. Білиньский відповів на ріжні піднесені в часі дискусиї жалоби і жаданя.

Що до безплатного роздаваня сировиці нема ніякої зміни. Видає ся сировицю так як давнійше під тими самими услівями, тілько коли давнійше рішаючою була лиш скількість, то тепер єсть нею також якість сировиці т. є. її густота, вмістимість соли. Населенє приймило то нове зарядженє з невдоволенєм, бо гадає, що дістає менше. П. міністер обіцює видати в тій справі відповідні зарядженя.

Що до веденя книг в державних підприємствах то в найвисшій палаті обрахунковій ведуть ся в тім напрямі наради. Натомість противить ся п. міністер тому, аби касові запаси підлягали надзорови комісиї контролї довгів державних.

П. Зайц вніс резолюцию з жаданєм, аби правительство предложило закон, що початок буджетового року пропадає на день 1. цьвітня.

Відтак принято буджет міністерства скарбу, по чім пос. Штайнвендер здав справу з фінансового закона і заявив ся за резолюцією пос. Дияманда, що до предложеня буджету на 1911 рік у вересни с. р., а також за резолюцією в справі контролї касових запасів.

П. міністер скарбу др. Білиньский сказав, що не має наміру виступати против контролї касових запасів комісиєю або палатою послів, противно він є першим міністром, котрий дав зовсім точні пояснення що до касових запасів і господареню ними. Але після гадки п. міністра комісия анї палата не потребує до того окремого уряду.

По довшій дискусиї справоздавець пос. Штайнвендер поручив до принятя резолюциї послів Дияманда і Зайца.

В голосованю принято резолюцию п. Дияманда що до предложеня буджету в осени і заведеня купецкого книговодства в державних підприємствах, а також резолюцию посла Зайца що до зміни буджетового року, натомість відкинено 22 голосами против 19 резолюцию в справі утвореня окремого уряду контролї касових запасів. П. Дияманд зголосив ту резолюцию яко внесенє меншости.

По принятю фінансового закона цілий буджет зістав полагоджений комісиєю. Справоздавцем в палаті вибрано пос. Штайнвендера.

Председатель пос. Кіярі подякував послам за ревну працю і на тім комісия покінчила свої наради.

Дня 4 с. м. відбула ся під проводом ґр.

---

24)

В найбільшім місті на сьвіті

або

Льондон, єго займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

День, в котрім новий льордмер обнимає публично своє урядоване, єсть сьвяточним днем, а Льондон, котрий тоді виглядає зверха справді як велике міліонове місто, показує ся в души як мале місточко, котрого жителї ще нічого в своїм житю не виділи, і спішать тепер масами, щоби заспокоїти свою дитинячу цікавість. Розуміє ся, що й ті, котрі уряджують се сьвято, не занедбують нічого, щоби викликати в широких масах як найбільшу цікавість та заповідають шумними плякатами вже наперед, що то можна буде побачити на тім сьвяті. Ціла Сіті лагодить ся також заздалегідь до него. На всіх улицям видко тут доми і будинки позавішувані зеленю і ґірляндами з паперових цьвітів, а з многих домів звисають довжезні хоругви.

Вже від досьвіта зачинають улиці заповняти ся людьми, але поки що неконче добірною публикою; тепер виходить на сьвітло боже найбільша біднота і вилазить із своїх нор маса тої зволочи, котра серед такої глоти, як сегодня, шукає легкої наживи для себе. Тисячі а тисячі людий зачинають сунути ся поволи улицями, а тепер отвирають ся і вікна домів а з них виглядають „ліпші" люди і дивлять ся, що там діє ся на улици. Склепи позамикані лиш при деяких улицях в середині міста, фабрики не стоять, робітники в пристани не сьвяткують, а мимо того видко тут тисячі а тисячі таких, котрим здалось би заробити хоч пару сотиків. Але се велике торжество радости, парада, яка лиш раз в рік буває, то як же не придивити ся їй, тим більше, що хто знає, чи за рік можна буде діждати такої.

Але ось вже й надходить похід. Поліцисти на конях прокладають дорогу усьміхаючись иноді з божественним спокоєм, коли крикне зі страху якась дівчина, що перепудилась запіненої кінської голови над собою. Відтак поступають всілякі войскові музики в хороших уніформах а за ними гуркотить по бруку пожарна сикавка; на ній виднїє ся величезний срібний герб міста а під ним стоять мов би викованї з каменя пожарники в мосяжних шоломах. За сикавкою слідують довжезними рядами з повіваючими прапорами і з музиками репрезентанти поодиноких цехів, „високодостойні" ґільдиї рукавичників, золотарів, суконників, шинкарів і т. д., а поміж ними їдуть в елеґантних екіпажах якісь панове в блискучих цилїндрах і парадних бобрових футрах. Дуже красно виглядають поодинокі відділи хлопців у войскових одностроях, котрі легким кроком машерують за цехами. Дальше везуть на тяжкім возі лодку ратункову, на котрій сидять мужчини в шоломах і брунатних поясах до плавання.

А вже найбільшу увагу звертала на себе в послідні́м льордмерскім поході історична трупа, представляючи сім королів імени Едварда та історичні особи з часів тих королів. Поодинокі фіґури були добре ухарактеризовані, але тота повага, якої надавали собі особи перебрані за королів, викликувала мимоволї сьміхи серед товпи і злобні дотепи, через що цілий похід набирав театральної комічности. Едвард семий не явив ся у власній особі, але зато два инші коні тягнули віз повен збіжа і овочів, на котрім сиділи алеґоричні дами, а котрий мав бути символом мира.

По тім історичнім поході їхав насамперед парадний віз запряжений четвернею а на нім сиділи шерифи (міскі судиї) в урядовій ноші а наконець показав ся величезний густо позолочуваний віз льордмера а публика повитала его грімкими оплесками. На високім кізлї сидів візник в оксамитнім сурдуті з золотими вишивками, в білих по колїна штанах і в панчохах а на голові мав сиву перуку з косою позаду — справдешний король візників. З заду на возі так само в золотом вишиваній ліберії стояли два слуги. Самого льордмера, котрий в своїм сьвітячім від золота з тяжкого брокату одіню подобав трохи на рабіна, мало що було видко, бо він сидів в замкненім возі.

Вечером в день льордмерского сьвята відбуває ся у великій сьвітлици в Ґільдгаль великий пир. Що там тоді діє ся, можна найліпше спізнати по слідуючих числах з послід-

Кіна рада угорских міністрів, яка займала ся дотеперішним вислідом виборів. Видано розпоряджене дотично подвійних мандатів, а рівночасно принято до відомости, що Цісар прибуде на один день до Будапешту на торжественне отворене нового сойму. Новий сойм має зібрати ся 21 с. м., а торжественне отворене Цісарем відбуде ся 22 с. м. о 11 год. перед полуднем в будапештеньскім бурґу. В найблизших днях удасть ся ґр. Кін-Гедерварі до Відня, щоби там особисто зложити Цісареви звіт про вислід виборів.

Гр. Кін-Гедервері висловив такий погляд на вислід виборів: Вислід виборів его впрост переразив, бо перейшов всякі найбільше оптимістичні ожиданя. Підніс притім президент міністрів, що між ним а публичною опінією краю було певного рода політичне споріднене і обі сторони покладали на се надію, але не він впливав на публичну опінію, а она на него і утверджувала его в добрій надії. Він бачив, що нарід бажав побідити і направити своє пораженє з 1905 р.

Французский президент міністрів Бріян переконав ся на основі виборів до парляменту, що нарід невдоволений зволіканєм радикал-социялістів в справі виборчої реформи. Перед кількома днями розійшла ся півурядова вість, що правительство предложить сейчас парляментови начерк виборчої реформи відповідно до бажань народу. Начерк полягає на таких основах: розширене виборчої основи, пропорциональне заступництво меншостий, частинне відновлене парляменту. Лїста має бути департаментова; менші департаменти будуть злучені разом, більші будуть поділені. Мандат має тревати 6 літ, а що 2 роки третина мандатів має бути відновлена. Мандат в сенаті має тревати 9 літ, а відновлене третини мандатів в сенаті має наступити що три роки. Нова виборча реформа у Франциї буде отже нічим иншим, як бельгійскою пропорціональною системою, лише під иншою назвою.

Новинки.

Львів, дня 8 червня 1910.

— Іменованя і перенесеня. Пан Міністер просьвіти іменував учителя головної женьскої семинариї учительскої у Львові, дра Володимира Коцовского, директором семинариї в Сокали. — Пан Міністер робіт публичних надав Пос. Чайковскому, учителеви школи деревного промислу в Коломиї титул професора. — П. Міністер справедливости переніс нотарів: Льва Карста з Підбужа до Комарна, Фел. Гіржейовского із Старого Самбора до Добромиля, а Любомира Любомійского з Печеніжина до Стар. Самбора.

— Вписи на I рік державної женьскої семинариї учительскої у Львові відбудуть ся в днях 23 червня с. р. від 8—12 перед полуднем і від 3 до 6 по полудни. При вписах треба предложити: 1) метрику хресту на доказ, що кандидатка укінчила 15 рік житя, 2) сьвідоцтво здоровля виставлене шкільним лікарем або правительственним на приписанім формулярі, 3) послідне сьвідоцтво шкільне; 4) два примірники докладно виповненої родописи; 5) сьвідоцтво моральности, коли кандидатка в послідним часї не учащала до шкіл.

— З почти. Дня 16 червня 1910 заводить ся в Білоберезці місцевости належачій до округа доручень ц. к. почтового уряду в Устеріках складницю почтову зі звичайним кругом діланя. Складниця ся получена буде з ц. к. почтовим урядом в Устеріках за помочию тижднево 4 разового пішого післаня.

— З Тов. руска бурса ремісничa і промислова у Львові. На численні запитаня, чи будемо дальше висилати хлопців на науку ремісла до Відня заявляємо, що поки-що мусимо здержати ся з дальшою висилкою так довго, поки не переконаємо ся, чи з першої посилки буде який усьпіх. Розходить ся іменно о се, чи вислані хлопці устоять ся у Відни, бо от з тих, що вислано двох затужило за мамами і вже повернули, а як зачуваємо, то і прочі урадили вертати до дому помимо того, що як пос. Петрицкий на місци пересьвідчив ся, хлопці є в приміщені у добрих майстрів і они з ними обходять ся чемно, та помимо того, що сими хлопцями опікує ся також академ. тов. „Січ" у Відни. — При сїй нагоді просимо членів нашого товариства, щоби зволили не тілько точно платити свої членьскі вкладки, але щоби заохочували і инших добрих людий вписувати ся в члени тов. та старали ся о добровільні жертви для него. Зголошень до науки ремісла инших дітий є так значне число, що ми і десятої части зголошених приймати не можемо задля браку фондів. Є навіть значне число таких майстрів, котрі платили би за удержанє в нашій бурсі, однак ми не маємо де їх примістити, бо дім наш за малий. Показує ся отже конечна потреба розширити наш дім новою прибудівкою, а на се гроший не маємо. Ми гадали, що запис бл. п. о. Залуцкого увійде зараз в житє і тим будемо могли наше заведенє розширити. На жаль однак брат Небіщика розпочав процес в цїли уневажненя завіщаня, а процес може довго потягнути ся. — Виділ.

— Огні. Про пожежу в Буську доносять: Згоріло около 150 будинків, переважно деревляних, а згарища ще тлїють. Вигоріла сама середина міста, де стояли переважно старі рудера, що давно повинні були бути дельожовані. Потерпіли переважно крамарі і ремісники, майже самі жиди. Шкода в будинках, знадобі і товарах згладно невелика і виносить звиш 200.000К. Всї будинки що згоріли, не були асекуровані, бо асекураційні товариства з огляду на велику небезпеку на случай пожежі не приймали домів в ринку до асекурациї. Причина огню доси не звістна. Руска часть міста, церков, читальня, горговельна спілка „Єдність" уратовані. Президия Намістництва уділила погорільцям 2000 К. — В неділю згоріло в Старих Бродах 9 загород селяньских а погорільці стратили все майно.

— Дрібні вісти. П. Миколай Галущиньский одержав на віденьскім університетї степень доктора прав. — Москвофільскі газети доносять, що в суботу вечером о 6 год. явив ся в домі „Брацтва сьв архістраг. Михаїла в Коломиї" комісар Совіньский в товаристві нотаря п. Телїшевского, священиків Гриневского і дра Фіголя та передав майно сего товариства новому виділови, котрий тепер складає ся з Українців під проводом о. Николая Гриневского. — Рада міста Коломиї ухвалила предложити старосгву просьбу на дозвіл утворения 196 шинків, а то 100 головних, 61 реставраций і 35 дрібних. Доси було в Коломиї лиш 146 шинків. — Арештанти: Григорій Баліцкі або Балецкі і Константин Словский, приналежні до Суховерхова, взглядно Кіцманя на Буковині втекли дня 5 с. м. з роботи в Хлопчицях. На случай їх зловленя треба їх відставити до карного заведеня в Станиславові або віддати в руки поліциї взглядно жандармерії.

— Нещасливі пригоди. З Дрездна доносять про таку подію: При вимаршу 187 полку піхоти до нового табора коло Кеніґсбрік вдарив грім в другу і третю ґрупу третої компанії. 18 вояків кинуло ся на землю; один з них згинув, 10 єсть тяжко а 5 легко ранених. — В Букачівцях купав ся сими днями на т. зв. шлюзах паробок Юрко Хомдан, літ 25 і хоч там не глубока вода, утопив ся а тіло его ви-

---

ного пира. Достойні батьки міста мали по такій параді очевидно велику спрагу, бо випили аж 900 фляшок шампана, 300 фляшок реньского вина, і 700 фляшок червоного вина, вина портового і шеррі. Кошти тої паради і пира, около 4000 фунтів штерлінґів (96.000 кор.), покрив по половині сам льордмер. Як видимо, уряд льордмера єсть досить дорогий а хоч він дістає 10.000 фунтів (240.000 кор.) платні, то все-таки мусить ще до того нераз і богато доложити. Длятого льормерами вибирають лиш великих богачів, у котрих вже гріш не значить нічого а котрих одиноким ще бажанєм єсть займити в суспільности як найвизначнїйше становище. А становище льордмера в Льондонї єсть справді найвизначнїйше, він займає по королю найперше місце а навіть сам король просить его формально о призволенє, коли при якій торжественній нагоді хоче явити ся в Сіті.

Послідне льордмерске сьвято припало на суботу. Звичайно виглядає в суботу в Льондонї инакше, бо то вік-енд (week-end – конець тиждня) і заповідає ся вже неділя, котру в Льондонї особливо торжественно сьвяткують. Вже коло полудня в суботу замикають в Сіті з малими виїмками канцелярії і маґазини, то доми виглядають мов би в них люди повмирали. Улицями їздять ще лиш кінні і моторові омнібуси а рідко лиш можна побачити якийсь віз з товарами. Число піхотинців значно зменшило ся а ті, що переходять улицями, ідуть значно поволійше, не так мов би кожда мінута значила для них фунт, шілінґ або пенні.

А там на сході від Сіті, у Вайтшепель, там видко характеристичні жидівскі типи, що в сабашовім одіню спішать до божниці. Пейсатих тут нема, але бородатих з характеристично загнепими носами повно. Мало що не всі они мають на голові рудаві циліндри, котрі перебули вже неодну моду.

Зовсім инакше виглядає в суботу по полудни і вечером на передмістях. Тут, хоч би й як довга була улиця та хоч би як богато було людий, видко в суботу по полудни і вечером такий рух як би де в малім місточку. Жінки з торбинками або сїтками в руках ідуть купувати поживи на неділю, вступають до різниць, котрі вже здалека видко, бо їх вікна позавішувані всїлякого рода мясивом. Торг на улицях відбуває ся аж до пізної ночи. На розгойданих деревляних столах продають головки капусти, моркву, помідори, яблока, вуджені оселедцї і т. п. а між тими артикулами поживи видко також і китиці цьвітів.

Зовсім иншого характеру прибирає Льондон в неділю. Ми на одній із найперших улиць в західній части міста. По обох боках улиці не видко нігде ані одного чоловіка; серединою не їде ані один віз — то неділя! Тота осамотілість на улицях то не тосамо що глуха тишина в Сіті; сьвіжо побілені сходи, почищені мосяжні клямки в дверах, котрі аж сьвітять ся, вазонки з хорошими цьвітами на вікнах не насувають здогаду, що то якась пошесть пересунула ся через місто; видко лиш сьвяточну нудьгу а кожде отворене вікно нагадує отворений рот при позіваню. Десь недалеко чути голос церковних дзвонів. Зразу здалека одні за другими і повільним кроком а пізнійше щораз численнійше і скорше спішать люди до церкви, мало панів, богато дам з молитвословами з позолочуваними берегами і богато дітий. Вже перейшли й ті, що були спізнили ся а на улици знов глухо і пусто, лиш якась кітка суне ся попри зелізні штахети города і заглядає за воробцями.

В неділю перед полуднем в Гайдпарку. Тінисті дерева і парасольки від сонця, цвитучі корчики рододендронів і азалій, шелест шовкових материй, льорнети, циліндри, білі камаші, стисканє рук, How do you do? Аристократки з роду делікатної мов би нахуханої краси і з холодним, повним гордости поглядом побіч аристократок гроша в пересадно богатих, елеґантних строях, молоді дівчата з опаленими лицями, трохи вже підтоптані женщини з капелюхами повними цьвітів як у молодих дівчат, панове, котрих імена знані добре в парляменті, на площи перегонів і на біржи, словом вся аристократия, що так знаменито знає ся на штуцї повного трудів неробства. Оптиміст каже: Що за прекрасний образ, які то личка мов рожі, що за богатство! А песиміст воркотить: Вибрали ся до церкви на параду! Тоті губи, що там шептали молитви, передають тепер одні другим сплетні і обмову. Християни з висшого товариства! Для бідного ближнього устроюють добродійні балї, будують єму шпиталї, висилають на здоровий воздух на село, збирають для него цїлі купи книжок, але він все-таки позістане для них тих репрезентантів ранґи і гроша лиш чоловіком другого степеня, висшим зьвірятем!

(Дальше буде).

добути аж в пів години опісля і вже годі було привести єго до житя.

— **Бурі і зливи.** Вчера перед полуднем перетягнула понад Львовом туча з громами і градом, котрий однак в місті не наробив великої шкоди. Опісля падав дощ, котрий осьвіжив трохи воздух та очистив занедбані улиці міста. — Великий град падав в понеділок в полудне у Відни а на улицях міста поробили ся були від него грубі верстви леду. Від граду сполошили ся були полишені на улици коні з фіякрами і стали втікати та покалічили людий. — З Букарешту доносять, що там від онногди панує така злива якої від 1867 р. не запамятали. Вода залила зовсім низше положені части міста. — Страшний циклон навістив сторони місцевости Оліяста на Сардинії і наробив великої шкоди в поли і в домашних зьвірятах на пасовисках. Чи хто з людий згинув, доси це не знати; побоюють ся однак, що згинуло кілька пастухів. Шкоди обчисляють на 10 мілїонів лірів (корон). На місце катастрофи вислано специяльну комісию.

— **На кару смерти.** Перед судом присяжних відбула ся в Терноноли карна розправа против Йосифи Вальків, служниці в Микулинцях, обжалованої о скрите убийство якого допустила ся дня 28. лютого с. р. на особі Михайлини Савицкої. Чоловік Савицкої заслаб був на умі і внаслідок того Савицка не могла з ним жити та подала о сепарацию, що також і узискала. Тимчасом Савицкий западав щораз більше на умі, так, що треба єго було віддати до заведеня для божевільних на Кульпаркові. Вернувши по якімсь часї звідтам замешкав він у згаданої Вальківної. Вальківна заводила нераз сварку з Савицкою і навіть була кілька разів за то карана. В день убийства взяла она револьвер набитий шести набоями і вийшла на ринок в Микулинцях в памірі убитя Савицкої.

Через якийсь час стояла на ринку а коли побачила Савицку, котра там продавала яблока, не приступила зразу до неї, бо боялася, щоби куля не поцілила когось иншого. Коли Савицка по другій годині вертала з ринку домів, Вальківна пішла за нею і на дорозі коло церкви, де не було нікого, підійшла до неї з заду та стрілила і зранила Савицку так тяжко, що она в короткім часї опісля померла. По доконанім замаху пустилась Вальківна втікати, але прохожі єї зловили і віддали в руки жандармериї. Судиї присяжні потвердили головні питаня десяти голосами а трибунал видав вирок засуджуючий Вальківну на кару смерти.

— **Полицийний пес в Росиї.** Як звістно, зачала полиция в західній Европі уживати з великим успіхом псів привчених умисно до того, щоби тропили злодіїв. Та й російска полиция не хотіла позістати позаду тим більше, що она часами має дуже злий нюх. Отже у воронїжскій ґубернії викликав такий полицийний пес „Треф“, справдешний переполох. Слава єго розійшла ся була летом блискавки по цілій ґубернії. Від коли Треф витропив убийника якогось селянина, хоч від хвилї убитя минуло було вже пять днів, опанував був великий страх всіх тих, що мали хоч би лиш якусь дрібничку на совісти. Коли Трефа везли зелізницею на місце убийства, доконано в тім самім ваґоні крадежі. Хтось вкрав був записник, а з ним і 500 рублів. Треф обнюхав всіх подорожних і прихопив зараз того, котрий мав той записник в кишени. Та й на селї доказав Треф цілого ряду геройских діл. Якийсь паробчак вкрав був гроші господареви. Зараз завізвали Трефа на поміч. Всї паробчаки мусїли рядом поставати. Ледви що привели Трефа, як вже один з тих паробчаків зачав кричати: То я, то я; я сховав гроші за піч! В селї Шехаково пропали були перед двома місяцями церковні гроші, щось около 800 рублів. Злодій підробленим ключем отворив скарбону і забрав гроші. Але коли з селї зачали о тім говорити, що треба буде Трефа спровадити, то гроші зараз знайшли ся. Сьвященик ішов зрана до церкви і ось знайшов на порозі якусь пачку а в ній цілу суму. Від того часу богато селян, котрі допустили ся були якихсь крадежий, зачали добровільно признавати ся, бо боялися, що в тім псі якийсь чорт сидить і таки зараз душу з них собі забере. Стали навіть говорити, що Треф має бути іменований ревідуючим сенатором, щоби повишукував і великих злодіїв. Здає ся однак, що тут не поміг би нічого навіть так знаменитий нюх Трефа.

† **Померли:** Йосифа з Каспшицких **Перфецка**, жена вислуж. проф. ґімн. в Коломиї а матїр звістного артиста-скрипака Евгена Перфецкого, професора „Висшого музичного Інститута“ упокоїла ся дня 1 червня о 3 год. по полудни. — Мария з Вітошиньских **Зофійовска**, жена гр. кат. сотрудника в Бродах, померла по довгій а тяжкій недузї дня 30 мая, проживши 23 лїт. — Антонія з Маєвецких **Винярска**, матїр о. Володимира, пароха в Іванівці коло Підволочиск, упокоїла ся дня 31 мая в 66 році житя.

Телеґрами.

Відень 8 червня. Є. В. Цїсар надав Мінїстрови війни, ген. від піхоти, бар. Шенайхови велику ленту ордера Стефана.

Відень 8 червня. Є. Вел. Цїсар надав спільному мінїстрови скарбу бар. Бурянови з нагоди своєї подорожі до Босни велику ленту ордера Стефана і прислав єму при тім письмо з виразами найвисшого признаня.

Відень 8 червня. На нинїшнім засїданю палати послів відповідав президент мінїстрів бар. Бінерт на інтерпеляцию в справі висиланя войска на вибори до Угорщини і сказав, що стало ся то на жаданє угорского правительства задля малого стану войска на Угорщинї, а зроблено то на основі арт. 3. закона войскового, після котрого армія єсть обовязана також до удержуваня порядку і безпечности в державі. Кошти тої асисти поносить держава, в котрій єї ужито.

Веракруц (Мехіко) 8 червня. Повстанці під проводом Індиян племени Мая (первістних жителів Юкатану) заатакували ріжні міста. Число повстанців, котрі заатакували Валлдолід, подають на 5000. Шефа полициї і урядників убито, арсенал зрабовано. Повстанці знищили получення зелїзничі і телеґрафічні.

Ню-Йорк 8 червня. „New York Sun“ доносить з Меріда, що число убитих там Індиянами з племени Мая воякїв і инших Мехіканців виносить 500.

Цїна збіжа У Львові.

дня 7-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·80	до	11·—
Жито	7·—	„	7·20
Овес	7·10	„	7·30
Ячмінь пашний	6·30	„	6·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, 8·55, **1·15**, **1·30**, 8·40, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий**.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).